

## **Dissertatio de phthisi laringea / [Marc Antoine Petit].**

### **Contributors**

Petit, Marc-Antoine, 1766-1811.  
Ecole de médecine de Montpellier.

### **Publication/Creation**

Monspeli : Ex typis Josephi-Francisci Tournel, 1790.

### **Persistent URL**

<https://wellcomecollection.org/works/p23umexs>

### **License and attribution**

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.



Wellcome Collection  
183 Euston Road  
London NW1 2BE UK  
T +44 (0)20 7611 8722  
E [library@wellcomecollection.org](mailto:library@wellcomecollection.org)  
<https://wellcomecollection.org>

# DISSERTATIO

DE

## PHTHISI LARINGEA

QUAM, Deo duce & auspice Dei-Parâ, in  
Augustissimo Ludovico Medico Monspeliensi  
tueri conabitur,

AUCTOR,

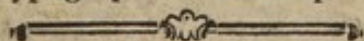
MARCUS - ANTONIUS PETIT, Lugdunæus,  
Liberalium Artium Magister, olim Nosoco-  
miorum Lugdunensium Chirurgus, in Scholâ  
Parisiensi Chirurgiæ Practicæ Discipulus,  
Magni Nosocomii Lugdunensis Chirurgus  
Major designatus, nec - non Saluberrimæ  
Facultatis Parisiensis Almæque Universitatis  
Medicinæ Monspeliensis, jam-dudum Alumnus,  
& Studioforum Commissarius.

*Pro Baccalaureatus gradu consequendo;*



MONSPELII,

Ex Typis JOSEPHI - FRANCISCI TOURNEL, Universitatis Medicinæ  
Typographi & Bibliopolæ.



M. DCC. XC.



---

*Difficile est recte cogitare, recte scribere, difficilius, ut  
nobiscum idem sentiant, alios adducere. MEAD.*

---





---

C I V I B U S.

MERITISSIMIS. SAPIENTISSIMIS.

V I R I S.

DIGNISSIMISQUE. PAUPERUM.

P A T R I B U S.

PETRO - ANTONIO BAROU DUSOLEIL , Præfidi.

JOANNI - FRANCISCO DUPUIS, Patrono. JOANNI - MARIÆ

DEGRAIX, Ex-consuli. JOANNI-BAPTISTÆ FAYE. ANTONIO

JOURDAN , natu majori. JOANNI - BAPTISTÆ MENARD.

PETRO PEILLON , filio. ANDRÆ ORSEL. LAURENTIO

VAUBERET. THOMATI DESVIGNES, natu majori. JOANNI-

CAROLO JOURNEL , filio natu majori. JOANNI-BARTHOLOMÆO

LAJARD. CAMILLO PERNON, filio.

C U N C T I S. R E C T O R I B U S.

E T. A D M I N I S T R A T O R I B U S.

M A G N I. N O S O C O M I I.

L U G D U N E N S I S.



PRIMOS.  
IN. ARTE. MEDICA. LABORES.  
TANQUAM.  
PUBLICUM. ET. SINCERISSIMUM.  
GRATITUDINIS. ET. REVERENTIÆ.  
PIGNUS.  
QUOD. SIMUL. EXPOSCIT.  
ET. JUBET.  
ILLORUM. BENEVOLENTIA.  
DICAT.  
VOVET. ET. CONSECRAT.

Devinctissimus Civis,  
MARCUS-ANTONIUS PETIT.

*Die vigesimo-quinto mensis Octobris 1790.*





# DISSERTATIO

DE

## PHTHISI LARINGEA.

**P**HTHISIS nomine, generatim sumpto, lentam totius corporis consumptionem per labem purulentam auctores designant: quæ consumptio oriri potest à quocumque fomite purulento in variis corporis partibus hærente, velut ab ulcere pulmonis, laringis, hepatis, lienis, pancreatis, renum, uteri, mesenterii, &c. Iftas inter varietates, ferè tantummodo de phthisi pulmonali scripserunt autores; seu quia frequentior est aliis, seu etiam quia sæpe contingit ut pulmo tandem afficiatur, licet malum à fomite purulento in aliis locis corporis hærente originem duxerit. Quin imo medici plurimi, inter quos eminent *F. Sylvius* (1), *Van-Swie-*

---

(2) *Prax. med. append. tom. IV. §. 133.*



*ten* (1), *J. L. Reichmann* (2), censuerunt neminem phthisi laborare priusquam ipse pulmo afficiatur; nec noxam facile in aliis locis natam, nisi pulmonem prius inquinet, exitialem fieri. Contra generaliore istam propositionem experientia clinica cadaverumque apertura insurgunt. Sed in hac opinione forsan causa reperitur cur medici, qui de pulmonali phthisi scripserunt parum de phthisi ab aliarum partium affectione ortâ dicunt, & quoad istius cognitionem, prædictionem, effectus, curationemque spectat, speciei jam tractatæ remittunt (3). Certe quidem labis purulentæ essentialis, à vitio cuiuscumque partis oriatur, in œconomiâ animali generales effectus, similes & iidem sunt, & in illis debellandis medela multum variare nequit. Verum enim vero si organorum affectioni attendamus, nobis cogitare fas erit, tractationem specificam, tractationem organicam esse, vere salutarem, & in medicorum operibus nimis neglectam.

II. Inter phthisis species modo recensitas, unam, scilicet laringis, oblivioni injustæ datam esse mihi visus est. Admodum est frequens, præsertim apud viros veneri fædatæ servientes; & neglectu insuperabilis facta, lentas mortes in consumptionibus lentis adducit; dum à principio feliciter artis opibus debellari potuisset. Hâc ratione motus, in istâ dissertatione, quidquid de hoc morbo didici apud illustrissimos homines à quibus documentum accepi, apud nosocomiorum ægrotos, in observatorum scriptis (4), cadaverumque sectionibus, recensere volui. Felix, si, deficientibus rebus optimis, in meis conatibus saltem quoddam utilitatis desiderium eluceat.

III. Suprema asperæ arteriæ pars, cartilaginibus cricoideâ, thiroideâ, epiglottide, ligamentis, atque musculis annexis constans, larinx vocatur (5), cujus orificium in faucibus patens pone linguam, unica via est quæ aërem in pulmones admittit & emittit. Simul etiam loquelæ & vario vocis mo-

(1) Comm. in aph. *Boerh.* tom. IV. p. 100.

(2) *Richter* opusc. med tom. 3 p. 130.

(3) *Boerhaave* aph. 1214. *Van-Swieten* loc. cit. p. 95. *Stoll* de cogn. & cur. feb. aph. 831.

(4) Fugiant me autorum opera in quibus de phthisi laringeâ peculiariter tractetur: tantum inveni sparsas observationes in eximiis operibus *Hippocratis*, *P. Martiani*, *Benedicti*, *Morgagni*, *Sauvaggi*, &c.

(5) *Winflow*, traité de la tête §. 422 & suiv.



dulamini inserviunt hæ partes, dum per musculos glottidis apertura dilatatur vel angustatur; aut sua plus minusve tenduntur ligamenta, uti ex physiologicis constat (1). Internum laringis cavum tunicâ lubricâ investitur, humore glutinoso semper oblinita, & sensu exquisito gaudente. Obnoxia cunctis mollium partium affectionibus, phthisis laringeæ sedes est præcipua.

IV. Hanc phthisis speciem sic definire possumus. Lenta totius corporis consumptio, cum voce raucâ, clangosa, fibili, difficiliore inspiratione, in laringe continuo sensu calorisque corrosivi, tussi acerbâ, sputis purulentis, & spiritu fætido.

V. Sub variarum causarum actione hic morbus nasci potest. Non ibi revocabimus veterum medicorum dogma de acri a capite in laringem, pulmonesque distillante materiâ (2) & phthisim demum afferente. Quod dogma, si capitis nomine pharyngis fornicem internasque nares accipere dumtaxat velimus, cum veritate interdum consentire non negabimus. Glandulosam enim tunicam quâ illæ instructæ sunt partes, humorem aliquando secernere qui erodendi vim habeat, abscessus, & erosiones in ipsis accidentes partibus, satis comprobare videntur. Itaque si ex istis locis delabentem humorem subjectum palatum mobile, & adjecta huic uvula, a laringe non avertant, nihil prohibet quin hanc subeat, ipsamque & pulmones tandem erodat aut vitiet. Quamobrem quibus ea palati pars cum uvulâ a lue venereâ, ab aliâve causâ absumpta est, eos tussi & phthisi tandem obnoxios fieri, plurimæ observationes ostendunt.

VI. Præterea lue veneream thoracis affectibus obnoxium facere (3) tum medicinam, tum anatomiam exercentes non ignorant, imprimis dum

(1) *Dodard*, acad. des sci. an. 1700 & 1707. *Ferrein* an. 1741. *Illustr. cancellarii de Barthez* nova doctrina p. 38.

(2) Fit autem suppuratio si pituita ex capite ad pulmonem distillet. Pulmo a calore trahit ad se pituitam ex toto corpore, & maxime ex capite. *Hippocrate* de morbis. lib. 1. p. 147 int. *Cornario*. Si ex capite defluxio fuerit, irritationem quamdam in uvâ vel aspera arteriâ concitari necesse est. *Alex. Tralles* artis med. princip. tom. VI. p. 193.

(3) *Morgagni* de sed. & caus. morb. lib. 11. epist. XXII. art. 10. — *Morton* de phthisiol. p. 145 & seq. — *Swediaur* obs. sur les mal. ven. p. 336.



laringem & asperam arteriam occupat: *nam tunc*, ait *Van-Swieten*, *declivi quasi viâ ad pulmonem venire potest* (1). Siphiliticus igitur morbus pro frequentissima laringeae phthisis causâ meritò dari potest; & hæc assertio cum factis à *Professore Illustrissimo Vigarous* observatis admodum congruit, nam, ut mihi communicavit, semper aut ferè tali causâ nascentem hanc phthisim observavit. Sæpe etiam usui nimio hydrargiri, & salivationi repetitæ, vel imprudentius adhibitæ corporibus fabricæ tenerioris quæ, ex idiosincrasia, hæmophthisi prona sunt (2), legitimè imputari potest. Ratione simili opifices varios invadit qui in operibus suis hydrargiro utuntur, & frequenter funestas experiuntur salivationes. Invadit etiam, ait *Morgagni*, calcarios, statuarios, plumbarios opifices, figulos, pictores, illos qui fila serica albicant, aut acidum sulphuricum, nitricum, &c. (3) incautè distillant; nam in his casibus corrosivi vapores in laringem respiratione feruntur, & membranam internam irritant exulcerantque.

VII. His causis adjungi possunt catarrhus frequens, tussis valdè repetita, morbi variolosi pustularum eruptiones intrâ laringis cavum, ejusdem partis angina suppuratione terminata (4), vulnus quod in interiori membrana tumefactionem & inflammationis principium adduxerit, aphtæ inveteratæ viru venereo aut scorbutico nascentes, & quæ latius atque latius ad pulmonis fistulam serpunt (5), variæ tandem cutis affectiones, velut scabies herpetesque (6) male applicatis medicaminibus intus repercussæ.

VIII. Hæ causæ remotæ vel occasionales efficacius agunt cum in debile corpus, laxum, crebris sudoribus madefactum, rheumate & catarrho frequenter cruciatum, incidunt; & cum æger, voce gracili præditus & cantibus repetitis fatigatâ, adhuc cervice longâ, phthisicorumque formis donatur. Quæ cuncta tanquam laringeae phthisis causæ prædisponentes considerari debent.

## IX.

---

(1) Comm. in aph. *Boerh.* tom. V. p. 370.

(2) CULLEN. med. prat. tom. 1. p. 396. Trad. de M. PINEL.

(3) DESBOIS DE ROCHEFORT. mat. med. tom. 1. p. 110 & 289.

(4) *P. Martian* p. 135. vers. 97. de morbis. — *Stoll* de cogn. & cur. feb. aph. 104.

(5) *Raulin* traité de la phthisie pulm. p. 13 & 79.

(6) *Morgagni* op. cit. lib. 11. epist. XXII. art. 27. 31.



IX. A definitione nostrâ, rebusque jam dictis, percipi potest proximam hujus morbi causam in exulceratione laringis inesse; & hanc certissime declarant causæ remotæ, symptomata, & cadaverum inspectiones.

X. Apud homines, in virili ætate, & dominante mucosa diathesi, frequentior esse videtur. Nihil de climatis & tempestatum influxu dicere possumus ob pauciores observationum copiam, & quia non agunt aperte super causas à quibus plerumque pendet. Observabimus tamen ab affectionibus endemicis, epidemicisque augeri, constitutionis epidemicæ genium assumere, & pariter cum morbis ætati cuique & tempestati propriis, præcipue cum catarrhalibus autumnii & hyemis, sese complicari posse.

XI. Causarum varietates differentias constituunt quibus in curatione attendere refert, & quæ hunc morbum plus minusve simplicem efficiunt. *simplex* dici potest, cum unam tantum indicationem medico præbet, nempe exulcerationis destructionem. *Complicata* vero si, præter affectionem organicam, in humoribus quoddam vitium lateat à quo fovetur, & destructioni cujus se ex toto dare necesse est. Differt adhuc secundum laringis partem affectam; sic modò supra glottidem exulceratur, modò infra; in primo casu plerumque afficiuntur epiglottis aritenoïdeæque cartilagines; dum in secundo ad tracheam versus potius exulceratio ferpit.

XII. Rectè separatur hic morbus in duo diversa stadia, in quibus signa symptomataque varia deprehenduntur. Secundum hunc ordinem in primo apparent. Æger titillationis sensum, qui tussim promovet, in laringe experitur; vox fit raucifona; motus respirationis difficilior præsertim in inspiratione; lingua minus aptè moveri potest, undè loquela difficilis; laboriosa magis & magis respiratio; fit cum sono stertoris sibili; graves toni impossibiles sunt; cartilago thiroïdea, quam in naturali statu, locum altiore occupat, & sicut in tonis acutis, sursum & antrorsum fertur; augent tussis & calor in laringe; licet doloris sensus sit acerrimus, sæpiissime fit ut tumor & inflammatio usque ad cutim non pertingant, & tantum calor nimius, major tensio, & in quibusdam punctis mollities œdematosa persentiri possunt. Febris cum morbo fit intensior; pulsus frequens, validus,



multâ irritatione comitatur (1); in faucibus & ore nascitur ariditas; sitis & alteratio non potibus pacantur; caput dolet; intumescunt oculi; genæ rubent: anxietas, calor in facie, collo & faucibus adsunt; tandem suffocatus æger perit, si brevi resolutione aut suppuratione morbus non terminetur.

XIII. Status partium in hoc morbi stadio observatione sequenti apparebit. In die vigesimo mensis Februarii anni 1789, *D. Defaut*, vir juste celebris, in arte chirurgicâ præceptor amicus, & cui in æternum summa laus, summa veneratio, in intimo meo corde parantur, in cubiculum Nosocomii Parisiensis dictum *du Rosaire*, sese transtulit, ut suffocanti viro, phthisis laringeæ progressibus, quoddam levamentum præberet. In asperam arteriam peculiari cum solertiâ specillum gummis elasticæ per nares conduxit. Æger paululum spiravit, & revocavit fugientem animam, sed ope tardius requisitâ servari non potuit; & paucas post horas vitam amisit cum flatu. Secto cadavere fauces in phlogoso statu invenimus; membrana quâ uvula, contiguæ partes atque exterior larinx ad extremum usque epiglottidis apicem (quæ epiglottis multo crassior & semi digitalis erat) conteguntur, tensa ac livida apparuit, & cum concisa fuisset innumeras quasi cellulas sub se ostendit, quarum tenues & subrubri parietes quodam gelatino, & in quibusdam locis purulento humore distendebantur. Quæ his cellulis suberant ea quidem sana apparebant. Sed interior laringis facies subrubro colore prope glottidem infecta erat; membrana plus æquo tumebat, & intus eodem humore gelatino irrigabatur. In statu sano varia cavitatum organa apparuerunt.

XIV. Membranam laringis *lento subflavo sero & sparsim purulento turgidam Morgagni* quoque observavit. Numquam in uno foco materies colligitur, sed in variis focis, ob textus cellularis strictiorem naturam, inter se difficile communicantibus. Hic partium status mihi admodum similis visus fuit statui intestini recti in duabus foeminis, à completa hujus partis obstructione, post venereas affectiones, defunctis, & quarum cada-

---

(1) Cum hunc morbum vidi, eximium opus *celeberrimi Professoris Fouquet*, de pulsibus organicis, non adhuc noveram, & observare non potui proprios characteres quos assignat. Chap. X. p. 69. Essai sur le pouls,



vera attente difsecui , quæ obstructio imprimis est frequentior apud illos qui , secundum D. *Royer* methodum , antivenereis enematibus usi fuerunt. Hæc observatio , cum factò *Michaelis* qui in cadaveribus ægrorum anginâ polyposâ defunctorum intestinum rectum valde coarctatum invenit (1), & cum relationibus inter intestinum rectum & gutturis partes ab Ill. *Bordeu* assignatis (2), optime consentit.

XV. Secundum laringeæ phthisis stadium naturalis est sequela progressuum morbi suppuratione terminati. Sic post quamdam in symptomatibus primi stadii remissionem , præter tamen respirationis difficultatem , æger duo aut tria puris fœtidi , flavi & sanguinolenti cochlearia , in tussis conatibus expuit ; faciliores fiunt respirationis motus ; vox est gravior ; paulo tussis pacatur : minus acuta magisque resonans , semper vero acutior quam in pectoris affectionibus videtur ; de deglutitionis difficultate non æger queritur , nisi tamen cum asperæ arteriæ postica pars membranacea ulceratione afficitur , nam per œsophagum deglutita descendente accumbentem asperæ arteriæ hanc partem irritant ; non alibi sensum doloris manifestè percipit nisi juxta exulceratum laringis locum (3) ; purulenta pauca acruenta , quæ vero nullum levamen afferunt , per sputum rejicit ; progrediente morbo , in collo partibusque vicinis sudores experitur ; vagis corripitur horroribus ; paulo post pectus dolet ; tussis pectoralis fit ; noctu fere continua ; invadit febris ; primo vespere exacerbescit ; diarrhæa supervenit ; vox in totum mutat ; acuti toni impossibiles sunt ; marcescit æger ;

(1) De anginâ polyposâ. p. 17.

(2) Remarquons , dit-il , que la plèvre communique avec la couche cellulaire du col & de la face , des narines & de la langue , à peu près comme le péritoine communique avec la couche du tronc , vers le rectum & le raphé. De grands Médecins ont parlé des rapports qu'il y a entre ces deux parties , eu égard aux dispositions de leurs vaisseaux. Voici un autre rapport eu égard aux productions du tissu cellulaire. Ces deux parties sont des aboutissans où ces productions vont se contourner en manière de cul-de-sac , d'où il résulte que les environs de la gorge & du nez , ainsi que ceux du rectum , sont des égouts naturels & très-remarquables. TISSU MUQUEUX. p. 55.

(3) *Actius medic.* tetrabibl. 3. serm. 1. c. 64.



fit tandem mutus (1); pruritus corporis adest; in ore odor oboritur ipsi gravis velut à piscibus (2) crudis; aliàs atque aliàs in sputis apparent dura velut fungus ab ulcere; supernæ partes attenuuntur, atque adeo homo totus; progressu temporis ungues contrahuntur, & aridi ac cum virore pallidi fiunt.

XVI. Si ars aut natura non ægro succurrunt, brevi, tanquam in phthisi pulmonali, quæ huic morbi stadio sæpe se adjungit, sanguinem ac pus spuendo, effectibus consumptionis lentæ moritur. *Postea etiam*, ait *Hippocrates*, *febres vehementes accedentes ipsum perimunt* (3). Aliquoties quoque mors subito evenit cum pus exulcerationibus laringis datum, & spissum in ventriculis, præsertim corpore ad dormiendum composito, deinde excidit, & formatum in obturamenti modum, cavum laringis in totum occludit (4). Virginis sic defunctæ dat exemplum *Morgagni* in opere eximio de sedibus & causis morborum (5).

XVII. Cadaverum perlustratio in hoc secundo morbi gradu sequentia exhibuit. Lingua quam in statu naturali crassior videtur; laringis membrana tum exterius tum intus sub condilomatum formâ sese attollit (6); variis exulcerationibus huc & illuc corroditur; epiglottis, thiroidea, cricoidea, aritenoideæque cartilagine carie afficiuntur; tracheæ interior admodum rubet; & versus posticam partem albentes maculas sparsim ostendit; jugulares glandulæ bronchialesque tumidæ prodeunt; pulmones aut perfectè sani, aut plevræ connexi, aut inflammatione tentati, maculis rubris variisque fomitibus purulentis hinc & inde notati reperiuntur; materiem albidam puri-

(1) Si ulcere, ait ill. *Sauvages*, exedantur chordæ vocales, inde aphonia & mutitas insanabilis. *Nosol. meth. tom. 3. p. 353.*

(2) *Hipp. de morbis lib. 11. p. 166. int. Cornario.*

(3) *Loc. cit.*

(4) Sic etiam vidit *Mentzelius* suffocatam puellam à parvâ crassissimæ pituitæ portione, inter duos primos asperæ arteriæ annulos fortuito subsistente, & hanc prorsus firmissime occludente. *Eph. nat. c. dec. 2. A. 4. obs. 62.*

(5) *Lib. 11. epist. XV. art. 13.*

(6) In hominibus à viru venereo defunctis similes in variis corporis partibus protuberantiæ sæpè videntur, nempe in œsophago, laringe, vesicâ urinariâ, urethræ ductu, super renum superficiem, &c. Vide *Morgagni. op. c. epist. 44. 58 & 69.*



formemque pressi spumunt. De aliarum partium affectione silent observatores.

XVIII. Hæc phthisis laringeæ descriptio in suis duobus stadiis super observationem structa, sufficit certe ut facilis diagnosi eluceat, præsertim si, ex omnibus circumstantiis quæ in morbi naturam agere valent, adhuc deducitur. Attamen cum fieri potest ut cum morbis parum absimilibus confundatur, signa quibus distingui debet nobis breviter exponere liceat.

XIX. Cum anginâ membranaceâ, & nascente in laringis cavitate polypo, in primo gradu confundi potest.

XX. Ab affectione primâ facile distinguetur si cum dictis sequentia comparentur. Angina membranacea vel stridula suffocatio præsertim in pueros invadit, & raro post duodecim annum; sæpe in vere & autumno, in locis humidis, regnante humido tempore; mucosus videtur morbus, contagiosus, recidivusque; in totâ tracheâ dolor perſentitur; frequentes tenacissimæ materie vomitus, & remissiones in quibus respiratio & loquela omnino naturales fiunt, infans experitur; albam caseiformemque materiem, vel etiam frustula membranacea, tussis ope rejicit; fudores uberrimi manant, vel urina sedimentum album copiosissimum devehit; tandem plerumque in quatuor aut quinque diebus æger morbo jugulatur.

XXI. Difficilius à laringis polypo distingui potest; sed sequentia attentè perspicendo diagnosi admodum juvabitur. Absunt calor sensusque erosionis in laringe; parum repetita tussis non in nocte exacerbescit; respiratio modò naturalis, modò valdè impedita, secundum polypi situm, videtur; vox est tremula, larinx latior, & in deglutitione corporis extranei sensus versus laringem percipitur; sæpe polyposi tumores in aliis corporis partibus apparent; tandem specillum gummi elasticæ per nares in laringem introductum, & ope cujus polypi præsentia facile perſentitur, evidens & sensibile signum præbet. Hanc methodum in curatione fusiùs explicabimus.

XXII. Secundum vero morbi nostri stadium ab exulceratione pulmonis distingui debet; & in illis distinguendis eò major difficultas videtur quò phthisis pulmonalis sæpe & sæpius hoc tempus morbi complicare venit (1).

---

(1) *Dominus Fonblanc*, Medicus Burdigalensis, meus in Lutetiâ Parisiorum Condiscipulus, hominis in nosocomio Charitatis cadaver dissectuit, in laringe cujus ulcerationes quæ laringeam phthisim in secundo gradu concomitant observavit, dum pro causâ mortis phthisis pulmonalis suspicabatur.



Ast medicus qui errorem vitare cupiet, quæret ab ægro, num materiam quam ejicit expectorando de profundiore loco ascendere percipit? Num in thorace sensus est ponderis aut compressionis? Num decubitus supinus aut in latus difficilis? Num ascensus per acclivia incommodus? Quibus tandem signis antecessa fuit ejus affectio? Quæ cuncta, si præsertim, cum phthi-  
ficorum structurâ, copiosis excreationibus matutinis, constrictionis in pectore sensu, crassis super hanc partem sudoribus, interno ad sternum calore, urinis rubris, tristitiâ, insolitâ hypocondriorum gravitate, uniter existunt, phthisim pulmonalem certissime declarant.

XXIII. Phthisim laringeam simplicem descripsimus, & à morbis quibus-  
cum confundi potest, in suis duobus stadiis recte distinximus; nunc com-  
plicationum signa exponere decet. In hoc quæsitum, antecedentes morbos,  
symptomata quæ in aliis corporis partibus simul apparent, medicamenta  
utilia aut nocentia, genus vitæ, temperamentum, & idiosyncrasiam, con-  
sulere necesse est; nam hæc sola & causas morbi, & internas compli-  
cationes indicabunt. Quisque igitur horum diagnosi fontium, morbo de  
quo agitur applicationem faciat, & facile perspiciet num oritur ab affec-  
tione venereâ, aut usu nimio hydrargiri, à scabie aut herpetibus reper-  
cussis, à vaporibus corrosivis, anginâ, &c. difficillimam esse tamen  
phthisis laringeæ distinctionem à viru venereo aut hydrargiri abusu pen-  
denti (1) observabimus; sed hæc notitia, ad curationem valde utilis, per  
sequentia elucebit. In priori casu prima afficitur epiglottis, & inde ulce-  
ratio usque ad laringis cavum prorepat; basis linguæ excelsiora sunt tuber-  
cula; citius læditur respiratio; dolores in nocte sunt acutiores, tussis etiam  
vehementior, pariterque erosionis sensus. Contrâ in secundo casu mitiora  
symptomata videntur; rarius in vespere exacerbescunt; respiratio simulque  
deglutitio læduntur; fauces & amigdalæ turgent & rubent; æger denique  
copiosissime hydrargiro usus fuit, aut salivationes crebras fuit expertus.  
De sede exulcerationis judicatur per doloris sensus qui in laringe fursum  
aut deorsum experiuntur.

XXIV. Tanquam periculosissima considerari debet hæc affectio, & si  
*Fallopium* audiamus (2), cum in lue venerea tetrum malum per tracheam

(1) *Swediaur* obs. sur les mal. ven. p. 340. — *Stoll* ratio med. pars III. p. 231.

(2) *Aphrodisiac*. p. 781. 782.



prorepat, asthma immedicabile sequitur, quod si supervenerit monet morbum esse incurabilem: *non crucietis ægrum*, inquit, *quia non sanabitis*. Attamen (1) *J. L. Petit*, celeberrimus in arte chirurgicâ, vidit erosam à lue venereâ asperam arteriam & feliciter curavit, postquam annulus cartilagineus, à reliquis partibus, ad longitudinem quatuor aut quinque linearum excidisset, relicto foramine quod apicem digiti capere poterat. *Galien*, *Ætius*, *Paré*, *Morgagni* & alii ulcera quoque laringis & tracheæ sanaverunt; & reipsa spem aliquam concipere licet cum simplicia, in primo stadio aut secundi temporibus primis & sine complicatione sunt; sed procul est ab arte spes curationis si in circumstantiis admodum contrariis effortentur. Præterea eò difficilior est curatio quo expectoratio, opitulatione cujus pus ulceris expelli debet, illud magis ac magis divellit, & cicatrificationi obstat. Quò propius glottidi & epiglottidi malum, eò sanè magis lethale. Hic etiam, ut rectius de morbi periculo prognosis instituat, ægri temperamento, sexui, ætati, viribus, prægressæ generi vitæ, climati, tempestatibus, regnantibusque morbis, attendere optime decet.

XXV. Interdum accidit ut naturæ medicatricis beneficio phthisis laryngea naturali solutione velut resolutione terminetur, quod lentâ successivâque symptomatum disparitione medico annuntiatur. Sic quoque in primo morbi gradu, rarius in secundo, tumor circa parotidem aliquoties apparet, & per illius suppurationem morbus solvitur. Similem in prælectionibus chirurgicis *Professor illustrissimus Broussonet* observationem afferebat, quæ certe cum factis ab *Hippocrate* observatis optime consentit; nam sic, ait divus senex (2), *vehementes faucium dolores aurium tubercula & convulsiones excitant, itemque cervicis ac colli dolores*; & alibi, *quibus ad fauces irritamenta fiunt, iis, moderata aurium tuberculum excitantur* (3). Cum rebus anatomicis adhuc factum congruit; nam in loco confluyente textus cellularis qui cum jugularibus venis è capite egreditur, & ejusdem textus

(1) Acad. chir. in-12. tom. 2. p. 185.

(2) Sent. 268. coac.

(3) Sent. 264. coac. & sent. 167. lib. 1. præd. Tussis cum crebrâ oris salivatione abscessum circa aures emolliunt.



oris , colli , pulmonumque , parotides glandulæ sedent (1) , ita ut morbi conatus mobilem materiam versus hanc partem facilius ferunt. Naturaliter hic se præbet ill. *Bordeu* observatio super affectionem gutturis parotidisque tumefactionem vicissim sese alternantem (2).

XXVI. Certe quidem , ut parotidis futuri abscessus prævideantur , magno-  
pere utilis esset , ne horum ignarus medicus importuno artis molimine  
turbet futuram brevi , vel jam inceptam , materiæ morbosæ metastasim ,  
simulque his prævisis , ad loca quæ critici tales abscessus absque periculo  
occupare possunt , applicentur talia quæ faciunt ut eadem loca minus  
resistant & plus trahant. In chronicis vero morbis lentior & obscurior  
naturæ gressus (3) , ut de futuris actibus certe pronuntiare possimus : id-  
circo ad hanc *Hippocratis* sententiam tunc attendere debemus , *quibus*  
*ex morbis convalescentibus si qua pars laboraverit, illic abscessus oriuntur* (4).  
Si circa maxillas igitur æger quemdam dolorem sentiat , cum in laringe  
levaminis sensu ; si compressione & masticatione augeatur ; si lateris affecti  
auditus minus acutus sit ; si tumefactio , rubor , calor , dolorque in paro-  
tide appareant ; si pulsus amplior & plenior ; si febris nec vehemens adeo ,  
nec malignis symptomatibus stipata , sed continua tamen ; si dolor in  
capite , alteratio , fitis existant , tunc docent hæc omnia materiam morbi  
per febrim subactam & mobilem redditam deponi versus loca quæ jam  
dolent , rubent , &c. & magna suspicatio criticæ talis metastasis habetur.

XXVII. Si vero parotis non maturescat , aut si jam tumens subito eva-  
nescit , manifestum est irritos naturæ conatus fuisse , quod semper pessi-  
mum signum offert , nisi statim in alio corporis loco insignes abscessus  
appareant , vel criticis aliis evacuationibus materia morbi eliminetur. Neque  
cogitandum est tamen , licet parotis in hoc morbo suppuretur , semper  
certam

(1) *Bordeu* tissu muqueux. p. 53 & seq. — *Traité des mal. chron.* p. 168.

(2) Id. Tissu muqueux.

(3) *Sydenham* de podagrâ p. 454. edit. 1726. — Consule adhuc optimum opus  
charissimi mei *Dumas* , in hac Universitate Doctoris , & quem æterno amore  
prosequar. *Mémoire sur l'utilité & les dangers de la fièvre dans les maladies*  
*chroniques* , &c. couronné par la Soc. roy. de Méd. an. 1787. p. 71.

(4) Aph. 32. sect. IV.



certam salutem sequi ; nam vana est & minime sufficiens hæc crisis naturæ cum morbus , in secundo gradu adventus , jamjam laringis cartilagine altè erosit ; absque levamine apparet : febris non minuitur ; & , si pulmo jam inquinatus purulentum in humoribus statum adduxerit , ista febris ægri damno vertit in lentam hecticam degenerando (1).

XXIII. Curantem phthisim nostram propriis viribus naturam depinximus , ast vero licet efficaciter aliquando agere possit , horum conatuum incertitudini æger relinqui non debet ; oportet ut ars medica suas opes illi præbeat , aut futurum morbum præcavendo , aut morbi non tollendi urgentiora symptomata mitigando , seu tandem medicabilem tollendo.

XXIX. Ut indicationi primæ medicus satisfaciatur , affectionis venereæ aut periculose salivationis progressibus obstabit ; noxios vapores ab ægro avertet , aut illorum effectibus citò medicabitur ; efficiet ut non suppuratione laringis angina terminetur ; curabit tandem ut pus acre abscessuum in faucibus non in laringem defluat , & ad hunc ultimum scopum attingendum , ægroto decubitus supinum & demisso capite cum *Mercuriali* & *Gavassetio* imperabit (2) , ad diurnas defluxiones in œsophagum potius avertendas , primus enim ex uno auxilio germanam mulierem liberavit , dum secundus virginem , jam sanguinem eâ de causâ exspuentem , ab omnibus medicis destitutam , eâdem ratione juvit adeo , ut postea etiam perfanare potuerit.

XXX. Cum immedicabilis phthisis laringea judicatur , tunc æger levare debet , 1°. abstergentibus , & , incrassantibus. 2°. Puris exitui per vias naturæ consentaneas favendo , aut per fonticulos vel ulcera illud educendo. 3°. puris effectus in sanguinem anti-septici non stimulantibus impediendo. 4°. Corpus nutriendo & corroborando diætâ eupeptâ & refocillante , lacte præcipue asinino , secundum *Hippocratis* consilium (3) , exercitio moderato , aëre calido sed parum sicco , evitatis venere animique pathematibus & curis. 5°. Tandem diarrhæam , tussim , infomnium , nimiosque sudores per convenientia mitigando.

(1) Vide jam laudatum opus amici mei *Dumas* p. 172.

(2) De indicat. curat. c. 52.

(3) De morbis lib. 11. p. 166. int. *Cornario*.



XXXI. Nunc ad curationem veram aut radicalem deveniamus (XXIV.) Hanc in variis morbi complicationibus nequaquam considerabimus, tempus & vires obstant: aliundè in medicorum scriptis ubique legitur remediis quibus venereæ, scorbuticæ, herpeticæ, scabiosæ, biliosæ, pituitosæ, &c. complicationes in morbis debellari possunt. Ideo laringeam phthisim simplicissimam, aut medicaminibus jam simplicem factam, & non amplius sub causæ suæ influxu existentem, tantummodo tractabimus.

XXXII. Primo morbi stadio secundum ægri vires, temperamentum, & respirationis difficultatem repetita venæ-sectio convenit; sed plerumque una aut duo sufficiunt quia hæc affectio parum acuta est, & lente progreditur. Magis valent potus diluentes, mucilaginosi, gummis arabicæ decocta, inspirati decoctionum emollientium vapores, enemata emollientia, dulciaque paregorica. Vesicatorium efficaciter circa collum applicatur, aut potius aperitur fonticulus circa parotidem sicut suadet Professor illustrissimus *Broussonnet* in prælectionibus chirurgicis, naturâ monstrante viam, & indicantibus factis anatomicis (XXV). Sic *Aræteus* cucurbitulam vel sinapim juxta maxillas in anginâ jubebat (1). Si tamen, his opibus invitis, magnoperè respirationis auget difficultas, mortem ægri præveniet Medicus specillum in laringem introducendo. Hæc methodus, quam *Hippocrates* in anginosi suffocantibus (2), & alii in submersis (3) suadent, etiam cum peritâ manu, admodum difficilis est, quando tubulus per fauces detruditur. Prætera, importuno sensu quem super basim linguæ efficit, ægro ferè intolerabilis est, nauseas & vomitiones excitando. *Fabricius ab Aquâpendente* (4), *Littre* (5), & alii Introductum quidem per nares specillum laudant: hujus methodi vero, circumstantiis in quibus viæ per fauces evidens est impossibilitas, usum circumscribunt. Nos contrà illud per nares semper

(1) De caus. & sign. morb. acut. lib. 1. cap. VII. p. 10.

(2) De morbis p. 174. int. *Corn.*

(3) Mémoire sur les moyens de perfectionner l'établissement formé à Lyon en faveur des noyés, avec des remarques sur la cause de leur mort, &c. Par M. *Desgranges*, Médecin & Chirurgien distingué de notre ville de Lyon, & de l'amitié duquel je me plais à m'honorer.

(4) De chir. oper. cap. XLIV. p. 482.

(5) Acad. des Scienc. an. 1718. p. 377.



introduci debere affirmamus , tanquam methodus facillima & ægro minus importuna , præsertim à specillorum gummis elasticæ inventu. Revera sæpè & sæpius vidi Dominum *Defaut* mirabili facilitate hæc instrumenta in laringem per nares conducentem , & egomet ipsa in cadaveribus non minori facilitate conduxi : de hâc methodo , in optimis lectionibus chirurgicis , sic aiebat vir iste peritissimus. » Il est facile de conduire par le nez » une sonde de gomme élastique dans la trachée artère. Elle doit être » portée sur un stilet solide contourné comme une algalie pour hommes ; » on l'introduit avec douceur dans l'une ou l'autre narine , & lorsque l'on » s'est engagé dans la partie supérieure du pharynx , l'on fort le stilet : » la sonde tend alors à se redresser ; mais réfléchie de derrière en devant par le double effort qu'elle fait , & contre le bord postérieur des » os palatins , & contre la colonne cervicale , elle s'engage d'elle-même » dans l'ouverture de la glotte , ce dont on s'apperçoit aussi-tôt par la » sortie de l'air & le soulagement du malade qui n'est nullement incommodé de la présence de la sonde. On peut faciliter son entrée par une » légère flexion de la tête , aidée de quelques mouvemens de déglutition. » Elle s'engage fort rarement dans l'œsophage ».

Ope sic introducti specilli æger levatur , spirat facilius , & cum minori periculo morbi terminum per resolutionem suppurationemve expectare potest. Primâ solutione curatur , aliâ vero secundum phthisis laringeæ stadium attingit.

XXXIII. Hoc morbi tempus puris extricatione & ulceris persanatione medetur. Prius medicamentis perficitur expectorationem promoventibus , velut gummi ammoniacum , oximel scilliticum , infusa pectoralia , &c. ad exitum puri parandum utilissima etiam sunt fonticuli & fetacea circa parotidem ( XXXII ) , quæ tamen magis suppuratione imminente , quam ea jam diu progressa profunt. Ad puris generationem impediendam , & ulcera prorsus per sananda varia medicamenta adhibita fuerunt. Hic parum convenit venæ-sectio , nisi tamen in robustissimis viris , & ut pulmonum imminens inflammatio impediatur. Optimo successu vomitionem excitabat *Hippocrates* , cum æger potens & tempestivus videbatur ; *ast* , inquit , *ventrem infernum medicamento ne moveas , si non febres fortes corripue-*



*rint. Si non autem corripuerint, lacte asinino subtus purgato. Quod si debilis sit ut bibere non possit, per clysterem infundito* (1). Vomitus reipso valdè utilis est quia purulento pulmonum infarctui medicatur; sed prudenter & cautè excitetur. De purgantibus eadem dici possunt; tantum conveniunt dulcissima, quæ, si opus est, adhuc emollientibus enematibus juvantur.

XXXIV. His factis, in tepidum, nec tamen humile aut angustum cubiculum, ægrotum includere se, jubere oportet; ibique missis curis omnibus, amicos ac familiares audire magis quam ipsum loqui, idque submissâ & minime concitatâ voce. Lac asinum aut muliebre præscribe, primum quidem non ita multum, tentandi causa, tum deinceps, si optime cedat, usque ad fortiorem dosim, matutino tempore, tantumdem vespertino, horis quatuor aut quinque ante prandium & cœnam. Utrumque sit mediocre & sine vino. Nutriatur cum pulte ex hordei farinâ & sine saccharo. Cibis utatur carnibus ovillis & volucrum, & piscibus cartilaginei generis; à jusculis vero abstineat (2). Deambulet ante & post cibum, vitans ventum & solem. Ebrietatem, veneremque fugiat. Si æger lac purum sustinere non potest, deveniat ad usum feri lactis distillati, in quo antea concocta fuerint herbæ centinodiæ, hederæ terrestris, hyperici flores, nec non bugulæ folia, & hujus lactis potiones quasdam per diem hauriat. Acutiores laringis dolores levibus paregoricis in vespere pacantur; ab his sedatur tussis, blandus somnus conciliatur, undè vires reficiuntur, & matutino tempore sputa leni tussi educuntur quam facillimè.

XXXV. Multi medici gummata & oleosa balsamica in usum traxerunt; ast tamen alii febris & suppurationis augmentum inde observarunt; & majoris fructus ea esse, si immediatè ad partem affectam sub fustituum formâ applicari possunt, observatione constat. Hanc methodum jam suadebat *Hippocrates*, saltem hoc intelligo cum dicit, *quando saliva graveolens fuerit, quæ ulcus sordidum ac putridum ostendit, medicamentum in pul-*

---

(1) De morbis p. 165. int. *Corn.*

(2) *P. Martian* de morb. p. 141. vers. 347.



*mones infundito* (1). Hanc vero infusionem tanquam *laboriosam* non prius tentandam esse nos admonet, quam ulcus putridum effectum sit; nam purum aliis præsiidiis sanari potest, putridum vero nequaquam, quod magna abstersione eget. Præsens igitur curatio sola in hoc casu conveniens est, cum vanum sit credere, ait *P. Martian* (2), ulcera hujusmodi per ea quæ ventriculum ingrediuntur, abstergi posse ac sanari, dum enim tot fubeunt coctiones, antequam ad affectam partem perveniant, eorum vires admodum refractas esse necesse est. Maxime *laboriosas* esse primas suffumigationes etiam observavit *Benettus* (3), & ideo prudens Medicus à dulcissimis, humidis & emollientibus incipiet, ut gradatim & absque periculo ficcis & balsamicis adveniat; sed cujuscumque sint generis, penitus, viceque ipsius aëris in partes spirabiles suscipiantur in cubiculo, clausis fenestris, ut vitetur omnis aëris frigidioris afflatus, ibique diu perduret ægrotus; secus enim incassum exercentur. In eodem casu arteriaca sub linguâ detenta multum laudat *Aetius* (4), dum æger supinus cubat, ut paulatim liquefacta in asperam arteriam lente delabantur. Inter roborantia cortex peruvianus præcipuè ibi adhibendus est ubi solida nimis laxa sunt, & quia efficaciter illi humorum degenerationi resistit, quæ à pure in sanguinem resorpto producitur.

XXXVI. Si, omnibus his sero vel frustra tentatis, pus semper fætidum & mali moris sit, spiritusque graveolens cum mollitie œdematosa in anteriori colli parte, legitime in laringis cartilaginibus caries suspicatur. Hic morbi status nequicquam medicamentis tentaretur, & periculosior foret felicitis, sed incertæ, crisis expectatio. Tunc sola valet ars chirurgica; &, si adhuc viget ægrotus, si tantum affectione laringis laborat, statim post acerbam prognosim, instituenda erit sequens operatio.

XXXVII. Reclinato leviter ægri capite, ut larinx magis promineat, discinde cutim à superiori parte thiroideæ cartilaginis ad semi pollicis distantiam infra cricoideam cartilaginem. Cellulari textu dissecto, sternohyoidei

(1) De morbis p. 166. int. *Corn.*

(2) Loc. cit. p. 142. vers. 25.

(3) Theatrum tabid. p. 125.

(4) Medic. tetrabibl. 3. serm. 1. c. 64.



& sterno-thyroidei musculi prius separentur ; & vitatis aut ligatis , si forte occurrant , vasis , levi punctione ligamentum circo-thyrodeum aperi ; obtusas in hâc punctiunculâ introduce forfices , & secundum longitudinem suam , & in parte media , thyroideam cartilaginem divide ; utramque deinde cartilaginis partem cum apertâ volsellâ disjungendo , cavum laringis , ut evidentes tibi sint cariei natura & sedes , explorare convenit. In primo apparatu tantum dulce & vetustum linteum appone , in quo sicca linamenta includuntur , antea tamen immisso per nares in tracheam specillo. (XXXII). Hanc methodum variis tubulis qui in bronchotomiæ vulnere collocantur anteponimus , & hæ rationes nostræ sunt. 1°. Hos intrâ tubulos , tracheæ directioni adversantes , aër difficiliter ingreditur ; 2°. aut illorum longitudine nocent , aut brevitate non sufficiunt ; 3°. mobilis in tracheâ extremitas sæpè tussim excitat , & in conatibus , sicut in motibus improvisis , expelli possunt , quod ægrum subitæ suffocationi exponit ; 4°. facilius mucositate aut pure induuntur ; 5°. dura & callosa tandem fiunt labia vulneris. Specillum gummi elasticæ contrâ per nares introductum nullo modo importunum & difficile (1) , sed tutum est & indicata inconvenientia vitat. Indicabimus solum in extremitate & lateribus apertum esse debere , ut mucosi humores liberam aëri ingressuro viam difficiliter impedian ; quod adhuc certiori modo vitari potest si duplex est dimissus in asperam arteriam tubulus , quorum major alterum minorem excipit , ita ut interior eximi possit & mundari , dum exterior & major interius in vulnere manet.

XXXVIII. In die secundo , si in superficie tantum caries apparuit , hanc , erosasque membranæ laringis partes , cum infernali lapide leviter chirurgus tanget , aut lintei globulum dulci solutione causticæ lapidis imbutum & fortiter expressum intrâ laringem collocabit. Si vero cartilagine altè eroduntur , igne prudenter appposito , cariem circumscribet. Quibus

---

(1) Juvenis semetipsum jugulaverat : partium tumefactio respirationem deglutitionemque ex toto impediēbat , sed cum specillis per nares in œsophagum & laringem immisiss D. *Desaut* , has functiones restituit , & per quindecim dies ægrum sustentavit : spem curationis alebat , cum infortunata fuit suffocatus errore servi qui in specillum laringis jusculum effudit , illud in specillum œsophagi effundere putans.



factis tanquam in primo apparatu curabit , sed linteum & linamenta hordei decoctione cum melle rosaceo humectando. His simplicibus remediis aut aliis cunctas exfoliationes expectabit , secundum circumstantias , & cum opus erit , causticorum aut ignis applicationem repetendo. Internis aut externis complicationibus cognitis artis opibus præterea medicabitur. Nunquam ex toto per curationem à laringe specillum auferret , sed tantum versus glottidem elevabit , & in primum situm , ante apparatus applicationem illud reducet. Si tamen naris una fatigatur , in aliam hoc transferre poterit. Post exfoliationes cunctas , & quando interior laringis facies in statu naturali videbitur , tunc specillum auferret , sinetque ut vulneris labia sese conglutinent.

XXXIX. In descriptâ operatione spes ultima jacet , facillima videtur , & partes oppugnat quas sæpe impunè gravissimæ læsiones attigerunt (1). Quâdam igitur fiduciâ hanc proponimus. Numquam in homine viventi , ignoramus saltem , tentata fuit ; sed , quod ad sententiam nostram multum probat , Illust. D. *Desaut* illius feliciores successus sperabat. Forsan huic methodo insanabilis mutitas succederet , cum mortis autem evidenti periculo comparari nequit. Quinimo , si opus esset , variarum cartilaginum portiones magnas auferre , & si fortè aëris viæ naturales restitui non possent , vulnus in fistulam , quâ æger facillimè spiraret , convertere , nequaquam pertimesceremus ; & ad hanc sententiam confirmandam , jam citata celeberrima *Petit* pulcherrima observatio , maximi ponderis est. Hic etiam sequens factum venit , quo tandem huic dissertationi finem imponere properamus.

XL. Dum , Parisiis , in scholâ chirurgiæ practicæ lectiones accipiebam , D. l'*Heritier* hujus scholæ professor , nobis hanc observationem communicavit. Juvenis in delirio phrenetico semetipsum vulneravit in tracheâ , & labia vulneris lacerans , duorum annulorum segmenta digitis eripuit , chirurgiæ tamen artis opibus jam curationem attingebat , cum questus fuit de respirationis difficultate , quæ crevit eò magis quò propior fuit cica-

---

(1) *Paré* , lib. 10. cap. 30. 31. — *Tulpius* obs. med. lib. 1. cap. 50. *Bartholin* , cent. 5. histor. 89. — *Riverius* , obs. 5. — *Dionis* , op. chir. demonstr. 5. *Garangeot* . oper. chir. tom. 2. chap. 8. obs. 12. — *Sennert* , lib. 1. pract. part. 1. cap. 24. quest. 5. — *Mémoires de l'Acad. chir.* in-12. tom. 3. p. 136. 153.



trifatio. Imminente facto suffocationis periculo , in hospitium academiae chirurgiae fuit translatus. D. l'Heritier & D. Pelletan , Professor regius , qui per hunc trimestrem in hoc Nosocomio functiones chirurgicas exercebant , specillum per vulnus in tracheam tulerunt : statim liberior fit respiratio ; sed cum hoc corpus extraneum ægroto valde importunum videbatur , plures post dies hunc tubulum auferre oportuit ; tunc autem pullularunt carnes , redivitque respirationis difficultas. Istius difficultatis peritissimi chirurgi causam invenire crediderunt in majori constrictione quam tracheæ dabat cicatrifatio ; undè absque mortis periculo fieri non posse , & ulcus fistulosum necessarium esse concluderunt. Ad hunc scopum attingendum cum antimonii butyro sæpe carnes tetigerunt. Istæ repetitæ applicationes , inflammationem , & abscessus in vicinis partibus adduxerunt , quorum ope ad naturalem statum aëris viæ redierunt , & æger sine difficultate spiravit ; quod indicare videtur veram hujus difficultatis causam , non in constrictione tracheæ , sed in membranæ interioris tumescentiâ inesse , quam vicinarum partium abscessus disperdiderunt. Paucis post diebus perfecta fuit vulneris cicatrifatio.

F I N I S.



## ARGUMENTABUNTUR

ILLUSTRISSIMI PROFESSORES REGII

- D. PAULUS-JOSEPHUS BARTHEZ, *in sacro Consistorio  
Consiliarius , Universitatis Cancellarius.*  
D. GASPARDUS-JOANNES RENÉ, *Decanus.*  
D. ANTONIUS GOUAN, *Pro-Decanus.*  
D. FRANCISCUS BROUSSONET.  
D. FRANCISCUS VIGAROUS.  
D. HENRICUS-LUDOVICUS BRUN.  
D. HENRICUS FOUQUET.  
D.